

T.C. Yargıtay Başkanlığı - 11. Hukuk Dairesi

Esas No.: 2020/3819

Karar No.: 2021/2489

Karar tarihi: 16.03.2021

MAHKEMESİ : TİCARET MAHKEMESİ

Taraflar arasında görülen davada İstanbul Anadolu 5. Asliye Ticaret Mahkemesi'nce bozmaya uyularak verilen 21.02.2019 tarih ve 2015/724-2019/193 sayılı kararın Yargıtayca incelenmesinin davacı vekili tarafından istenildiği ve temyiz dilekçesinin süresi içinde verildiği anlaşılmış olmakla, dava dosyası için Tetkik Hakimi ... tarafından düzenlenen rapor dinlendikten ve yine dosya içerisindeki dilekçe, layihalar, duruşma tutanakları ve tüm belgeler okunup, incelendikten sonra işin gereği görüşülüp, düşünüldü:

Davacı vekili, davacının petro kimya ve plastik hammadde satışı yaptığını, taraflar arasında mal satışına ilişkin "Bilgi Amaçlı Satış Formu" sözleşmesi düzenlendiğini ve malın davalıya teslim edildiğini, akdi ilişkinin yabancı para cinsinden olduğunu, Bilgi Amaçlı Satış Formu başlıklı sözleşmelerin 3. maddesinde TCMB USD döviz satış kuru üzerinden tanzim edilen mal bedeli faturalarının ödeme tarihinde davacı Vista Kimya tarafından tespit edilen döviz kuru arasında fark doğacak olur ise bu takdirde kur farkı faturasının KDV dahil olarak ayrıca tahsil edileceği hükmünün yer aldığını, söz konusu kur farkı sebebiyle davalıya 31.12.2013 tarih 18776 numaralı 20.702,57 TL bedelli faturanın düzenlenerek davalıya gönderildiğini, davalı tarafından iade edilen fatura alacağının tahsili için başlatılan icra takibine davalı tarafından itiraz edildiğini belirterek itirazın iptali ile %20 icra inkar tazminatına hükmedilmesine karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

Davalı vekili, taraflar arasında kur farkı ödeneceğine dair yazılı bir sözleşme olmadığını, davalının fatura karşılığı mal satın aldığını ve bedelinin ödendiğini, davacının fatura bedellerini tahsil ederken kur farkı

alacağı hususunda ihtirazi kayıt koymadığını, davacının kur farkı talebinde bulunamayacağını savunarak davanın reddini istemiştir.

Mahkemece bozma ilamına uyularak yapılan yargılama ve tüm dosya kapsamına göre, kur farkına ilişkin taraflar arasında açıkça yazılı bir sözleşme bulunmadığı, davacının iddiasına dayanak teşkil eden ve faks aracılığıyla gönderildiği iddia olunan ve dosyada fotokopisi bulunan Bilgi Amaçlı Satış Formları altındaki imzaların davalı şirket yetkilisi tarafından inkar edildiği, davacı tarafça dosyaya bu evrakların aslı sunulmadığı gibi iddiasına dayanak teşkil edecek herhangi bir bilgi ve belgeye de dosya kapsamında rastlanılmadığı, bu nedenle imza incelemesi yapılmasına da gerek olmadığı, ticari defterlerin incelenmesinde de bu hususa ilişkin bir kayıt olmadığı, davacı vekili tarafından dosyaya sunulan faks çıktılarının delil olarak kabul edilemeyeceği, nitekim bu hususun (Kapatılan) Yargıtay 19. Hukuk Dairesi'nin 2012/16268 Esas, 2013/1418 Karar sayılı ilamında da vurgulandığı, davalının imzasını dahi taşımayan ve sözleşme olarak kabulü mümkün bulunmayan belgeye göre kur farkı adı altında fatura kesilip davacının ticari defter ve kayıtlarına alınmasının davacıyı alacaklı hale getirmeyeceği gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir.

Karar davacı vekilince temyiz edilmiştir.

Dava kur farkından kaynaklanan alacağa ilişkin itirazın iptali davasıdır. Dosya içeriğindeki davalı defterine kaydedilen faturalar mali mevzuat gereği TL üzerinden düzenlenmiş ise de, döviz karşılığının da düzenlendiği görülmektedir. Bu durumda çekle yapılan ödemelerden dolayı kur farkı talep edilemeyecek ise de, havale yada elden yapılan ödemeler yönünden farkın istenebileceği gözetilerek uygun sonuç çerçevesinde bir karar verilmesi gerekirken hatalı değerlendirme ile davanın tamamen reddedilmesi isabetli olmayıp bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ : Yukarıda anlatılan nedenlerle hükmün BOZULMASINA, ödediği peşin temyiz harcının isteği halinde temyiz eden davacıya iadesine, 16.03.2021 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.